

Модерн в мистецтві



Модерн (походить від французького слова «moderne», що означає «сучасний», «надновий», «новітній») – стиль в європейському та американському мистецтві, що зародився в кінці 19 – початку 20 століття.

Музей мистецтв у Гельсінкі, Фінляндія



Модерн виникає в умовах кризи буржуазної культури, як один з видів неоромантичного протесту проти антиестетичності буржуазного способу життя. Модерн намагається надати естетичного забарвлення всім сферам життя людини, перетворивши її на частину художнього цілого. Практично модерн був першим, відносно цілісним та послідовним стилем художнього оформлення різних сфер буржуазного побуту. Він протиставив еклектизму XIX ст. єдність, органічність та свободу розвитку стилізованої, узагальненої форми, призначення якої — одухотворити матеріально-уречевлене середовище.

Готель Сольве, Брюссель, Бельгія



Альберт Муха “Зодіак”

Основні риси модерну:

- Декоративність
- Плавність ліній
- Округлість форм
- Природні, рослинні мотиви
- Велика кількість прикрас і орнаментів



Анто́ні Гауді́-і-Курне́т
— іспанський
архітектор із
Каталонії, новатор
форми та один з
найяскравіших
представників стилів
арт-нуво та модерн в
архітектурному
мистецтві. Більшість
його робіт
зосереджена в
Барселоні.



Будинок Вісенс (1883 — 1888 р.р.)

«Будинок, з якого все почалося» — так називають це перше велике творіння Антоніо Гауді.

Елементи фасаду, маленькі ажурні башти нагадують про марокканські та єгипетські архітектурні мотиви, декоративне керамічне оздоблення шаховим орнаментом яскраво виділяється на фоні необтесаного каменю та охряної цегли, з яких зроблений будинок. В орнаментах кованих брам на вікнах та балконах використані рослинні мотиви. В інтер'єрі будинку також майстерно поєднані мавританські, індійські, японські та європейські мотиви.

Будинок Міла

У цьому проекті Гауді не використовував, або використовував мінімально, прямі лінії. Тому фасад будівлі нагадує схвильоване море. Балкони прикрашають унікальні ковані з заліза балюстради у формі дикої гущавини. Прикрасами головного фасаду є також спеціально розміщені птахи, які мають створювати враження таких, що готуються до відльоту. Всередині будівлі видно, якого значення Гауді надавав деталям; кожна стеля має власну гіпсову форму. Заслужують уваги також численні мозаїки і столярка. На даху архітектор створив димарі що формою нагадують дим. Проект цієї будівлі Гауді став новаторським для свого часу. У будинку продумана система природної вентиляції, що дозволяє відмовитися від кондиціонерів.



Палац Гуель

У цьому творі Гауді виразно простежується прагнення архітектора відмовитися від еклектики і його пошуки нових форм та стилю. У проекті палацу вперше знайшли відображення поєднання декоративних і структурних елементів, що стало згодом характерною рисою його творчості. У палаці Гауді спроектував плоскі візантійські склепіння. В будинку 127 колон, і кожна з них унікальна. В центрі будинку знаходиться зала з куполом висотою 17,5 метрів. В залі також встановлений орган унікальної конструкції з системою труб, які виходять у верхню галерею. Інші кімнати розташовані навколо центральної зали.



Храм Святого Сімейства — кульмінація творчості Антоні Гауді. Трагічна загибель архітектора у 1926 р. не зупинила будівництво, воно продовжується й дотепер. Згідно з проектом, храм має три фасади, кожний з яких має власну назву: західний — Різдва, східний — Страждань Христових, та південний — Вознесіння. Кожен фасад має чотири вежі висотою понад 100 метрів. Всього заплановано дванадцять башт, що символізують кількість апостолів.

Окрім башт за проектом Храм увінчується ще чотирма — більш високими — вежами, що символізують чотири Євангелія. Головна дзвіниця Ісуса Христа, увінчана хрестом, матиме заввишки 170 метрів, а друга за висотою дзвіниця Діви Марії — 120 метрів.



Густав Клімт (нім. *Gustav Klimt*, *14 липня 1862, Відень, Австрійська імперія — †6 лютого 1918, Відень, Австро-Угорщина) — австрійський художник і графік, символіст. За провідним фахом — художник-декоратор, дизайнер малюнку тканин. Один з найвидатніших представників віденської сецесії, професор Віденської та Мюнхенської академій.



Торжество золота наочно демонструє перший варіант **«Портрета Аделі Блох-Бауер»**. Тут фон полотна і плаття героїні буквально світяться золотом. Обличчя, шия і руки моделі трактовані реалістично, а її сукня вже стає частиною декорації, частково зливаючись з абстрактним фоном.

Цікаво, що цей портрет, званий також **«Золота Адель»**, став золотим і в переносному сенсі. Полотно, що знаходилося в державному музейному зібранні Австрії було по суду передано спадкоємиці Аделі, у якій згодом його викупив за воістину нечувані гроші засновник недавно відкритого в Нью-Йорку музею **«Нова галерея»**.

«Поцілунок»

Картина створена в 1908–1909 роках. Зберігається у Галереї Бельведер, Відень . Створена в «золотий період» творчості Клімта, картина є однією з найвідоміших робіт митця.

Площини з абстрактним малюнком покривають реалістично написані обличчя, руки і ноги закоханих. В колориті картини переважають золотий тон з вкрапленням яскравих плям польових квітів і багатим візерунком одягу.

На картині переважає декоративізм Клімт у картині намагається врівноважити порив та абстрагований декоративізм.





«**Древо життя**» - центральна частина панно-триптиха, написаного для прикраси їдальнею в палаці Стокле в Брюсселі. На відміну від двох бічних частин, центр позбавлений великих фігур, тут увагу привертає лише темний птах. Картина виконана в характерному для художника стилі «клаптиків» з переважанням яскравого життєрадісного золотого кольору. Ця картина стала останнім великим замовленням, отриманими художником, тому її цілком можна вважати вершиною його майстерності.



Клімт також охоче писав і пейзажі. Одна з кращих таких робіт - **зображення садиби Унтерах**. Уся картина пронизана світовідчуттям символізму. Художник створює нову реальність, вишукану і загадкову, здається, що це не куточок альпійської природи, а чудесне видіння, що постала уві сні, коли творець бачить інший світ. Білий будинок і пронизливо зелені дерева виглядають в прозорі води озера. Відображення майже зливається з об'єктами, створюючи єдине, мудре, орнаментальне ціле. Мазки стають дрібними, їх обриси руйнуються. Технічно це нагадує імпресіонізм.